

Chi Tran CHUYỂN

VAI TRÒ CỦA NGƯỜI MẸ TRONG VIỆC GIÁO DỤC CON CÁI

Mẹ là người góp phần lớn cho sự thành bại trong công việc giáo dục con cái trong gia đình, mà t khi đã làm hết sức mình để đưa trẻ nuôi dạy con cái rồi thì phần còn lại quan trọng nhất, là hãy tìm đến với Chúa...

Hôn nhân Công giáo có hai mục đích. Thứ nhất; vợ chồng yêu thương tôn trọng giúp nhau để cùng thăng tiến trong đời sống lành hành thiện gian.

Thứ hai; công tác với Chúa trong công trình sáng tạo qua việc sinh sản, nuôi dưỡng và dạy dỗ con cái.

Có thể nói; Con cái như một sợi dây vô hình liên kết tình yêu vợ chồng cho thêm bền chặt và thêm thiết tha. Và con cái là một ân huệ Chúa trao ban, nhưng ân huệ này có thể trở thành niềm vui, niềm tự hào, niềm hạnh phúc cho gia đình hay ngược lại, nó sẽ trở thành nỗi khổ đau, sự buồn phiền không ngừng cho cha mẹ mà còn cả cho dòng họ, gia tộc nữa! Hai điều này tùy thuộc vào cách nuôi dạy và giáo dục con cái của bố mẹ.

Ông bà xưa có câu: "Sinh con không dạy, không răn. Thà nuôi con lớn cho ăn lấy lòng".

Đau khổ và tội lỗi biết bao khi trong gia đình có đứa con hư hỏng vướng vào nghiện ngập, bài bạc, rượu chè, xì ke ma túy...

Ngược lại, khi gia đình có những người con ngoan ngoãn, học hành giỏi giang, có tài có đức, khỏe mạnh thì đó là niềm hạnh phúc vô bờ không chỉ cho gia đình mà còn cho cả gia tộc nữa. Nhưng là sao để có những người con tốt lành như lòng mong muốn?

Ngay cả ta không ví; Gia đình là ngôi trường học đầu tiên mà cha mẹ là thầy, là cô giáo không thể thay thế, để từ cha mẹ, những học sinh là con cái được dạy dỗ, được hình thành nên một con người có tâm, có đức, và trở nên người hữu ích cho xã hội cũng như cho Giáo Hội.

Thầy Nguyễn Việt Nam có câu: "Con học từ mẹ, cháu học từ bà". Nói thế không phải là người cha trong gia đình không có ảnh hưởng trong bản phận giáo dục con cái, những người cha vẫn đóng vai trò hành vi và bản đức của mình để cùng chia sẻ trách nhiệm nuôi nấng và cao cả dạy dỗ. Song vì người mẹ (vợ) thì có nhu cầu thì giữ gìn giữ con cái hơn, có tính tình dịu dàng, ngọt ngào và có tính cách tử tế, chi tiết hơn người cha (ba) nên sự ảnh hưởng đến con cái nhiều và sâu đậm hơn. Chính vì thế, con cái sẽ học tập những thói quen, cách sống, nề nếp, nhân đức, và lòng hiếu thảo, những người cha phải lo gánh vác những công việc nặng nhọc trong công việc làm ăn sinh kế nên không có nhu cầu đi kèm và thời gian so với các bà mẹ.

Thầy Mạnh Tiến Sĩ không thể trở thành một nhà hiền triết, được hình thành nên như không có một người mẹ hết lòng lo cho sự giáo dục con mình. Mẹ Mạnh vì muốn tìm cho con có một chỗ thích hợp nên sau ba lần vợ đẻ ở nhà bà mẹ tìm được chỗ ở hợp ý; nơi đó là bên cạnh trường học. Một lần vì mẹ nói với con là: "người ta giết heo để cho con ăn đó" nên bà đã đi mua thịt heo cho con ăn thịt vì bà không muốn mình làm gì sai, gián tiếp dạy con nói dối! Mẹ Mạnh đang học ở trường, bà đã dùng kéo cắt phăng tóc mẹ và đang đi và bỏ con rơi: "đang học mà bỏ vợ thì có khác gì như mẹ đang đi vài mà cắt đi vợ".

Chuyến kỳ về người mẹ của Mahatma Gandhi, thầy trẻ ông Ấn Độ Khi biết con mình nói dối để gạt mình thì bà đã phẫn nộ bằng cách không ăn uống gì cả, khi Gandhi nhận ra bà dùng bữa thì bà nói: " Sinh ra mẹ để cho con như thế này, không có dũng khí để nhận lỗi, mẹ nói dối thì mẹ cảm thấy nhục nhã lắm! Mẹ thà nhận đói để chết cho xong, mẹ không còn muốn sống nữa!" Vì thái độ cứng rắn quy phục của mẹ nên Gandhi hiểu hơn, chột dạ và sợ hãi, lấy một cốc than hồng nắm chặt trong tay để xin lỗi mẹ và nói: " Còn thế với mẹ rồi ngày nay trở đi con sẽ không bao giờ nói dối nữa!" Và ông đã giữ lời hứa đó cho đến suốt cuộc đời của mình.

Vua Louis IX nước Pháp đã nên thánh cũng bởi gương sáng và sự dạy dỗ của người mẹ Bà Blanche thầy trẻ ông báo con rằng: " Con ơi, mẹ yêu thầy con nhiều lắm, mẹ yêu thầy con trên hết mọi sự trên thế gian này, những mẹ thà thầy con chết ngay dưới chân mẹ còn hơn thầy con phạm tội".

Một tấm gương sáng mà thánh nữ Monica đã làm cho các bà mẹ Công Giáo noi theo là khi Augustino lúc đã ngừng sa ngã thì chính bà, một người mẹ luôn hết lòng vì con đã lo đỡ o theo con đi khắp nơi để dùng lời khuyên nhủ, báo ban con trong niềm tin cậy, với hy sinh, hãm mình và nhốt là cứu nguy cho đứa con 17 năm trôi rông rã, để rồi cuối cùng như công đức của bà. Chúa đã tha thứ cho người mẹ, mà làm cho Augustino biết hoán cải và bước vào đời sống với Chúa.

Trong cuốn sách "Trên đường hành hương" Đức Hồng y Phanxico Xavier Nguyễn Văn Thuần có kể câu chuyện về một người mẹ đã nuôi dạy một đứa con nên tốt lành; Đó là bà Elisa thân mẫu của Đức Hồng y Herbert Vaughan,

Tuy bà rất vất vả, bận rộn với công việc nhà cửa cũng như giúp đỡ cha mẹ trong việc kiếm tiền nuôi một đàn con. Thế nhưng ngày nào cũng vậy, bà dành ra một giờ để nói chuyện với Chúa. Láng giềng ai cũng lấy làm lạ và đặt câu hỏi với bà: "Nuôi một đàn con 13 đứa, bận rộn suốt ngày sáng đến tối mà sao trẻ con nào cũng ngoan nhà thế được vậy?". Thì bà trả lời cười nói: "Thầy một đàn con đông đúc, ăn bữa này, lo bữa mai, tôi lo không nổi. Hơn thế nữa, khi chúng đến trường đi học, sợ có một đứa nào bị bạn bè xô đẩy rồi đi chơi hoặc ra phố học đòi xa hoa lãng phí, có một đứa nào bị nguy hiểm rình chờ, tôi càng thao thức và lo lắng hơn nữa. Thành thử mỗi ngày cho dù bận việc đến đâu thì tôi vẫn phải ra một giờ để nói chuyện với Chúa, sợ rằng xin Người ban ơn cho con cháu tôi có lòng ngoan đạo để dùng nuôi nên các con hàng ngày và dạy dỗ chúng nên người tốt.".

Kết quả là gia đình bà có 8 người dâng mình cho Chúa, trong số đó có một Đức Hồng y, một vị Giám Mục, hai Linh Mục hai nam tu sĩ và hai nữ tu!

Một lời khuyên mà các bà mẹ thánh nhân hay mẹ cha phải khi nào cho việc giáo dục con cái trẻ nên tốt đẹp đó là; Vì yêu thương nên nuôi dạy con mình quá đáng, chúng muốn gì được nấy...Vấn đề khác nữa là bình việc chúng cách mù quáng, ai dạy gì chúng làm theo con là để kháng quy tắc luật, cái gì của con mình cũng là đúng, là phải... Vì thế nên chúng thấy có chỗ chúng làm mà làm bậy mà vẫn không sợ sệt, do đó chúng đâm ra hư hỏng.

Tóm lại, có thể nói: Mẹ là người góp phần lớn cho sự thành bại trong công việc giáo dục con cái trong gia đình, một khi đã làm hết sức mình để dạy dỗ con cái rồi thì phần còn lại quan trọng nhất, là hãy tìm đến với Chúa, trao phó những đứa con trong tay Ngài cho Chúa sắp xếp ban cho chúng ta những điều mà lòng mình mong ước.

Chúng ta mong các gia đình Công Giáo sẽ thể hiện triết lý của mình khi lãnh bí tích hôn nhân đó là; "sự sàng yêu thương đón nhận con cái mà Chúa ban, và giáo dục chúng theo luật Chúa Kitô và Hội Thánh"

Con cái ngoan hiền và đĩnh đạc sẽ trở nên như những đóa hoa xinh đẹp dâng lên bàn thờ Thiên Chúa và chúng cũng sẽ góp phần làm cho hạnh phúc gia đình trở nên ngọt ngào và trọn vẹn hơn.

Đaminh Trần Văn Chính.
